Diumenge 6 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,17-37): En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes; no he vingut a abolir sinó a donar compliment. Perquè, en veritat us ho dic: mentre no passin el cel i la terra, no passarà ni un iod ni un àpex de la Llei, que no s'hagi complert tot. Aquell, doncs, que violi un d'aquests manaments més petits i ho ensenyi així als altres, serà tingut pel més petit al regne dels cels. En canvi, aquell qui ho compleixi i ensenyi, serà tingut per gran al regne dels cels.

Us dic, doncs: si la vostra justícia no sobrepassa la dels escribes i fariseus, no entrareu al regne del cels.

Heu sentit que es va dir als antics: No mataràs; i el qui mati serà sotmès a judici. Però jo us dic: tot el qui s'enfadi contra el seu germà, serà sotmès a judici; i el qui digui al seu germà "raca" (estúpid), serà sotmès al sanedrí; i qui li digui "neci", serà sotmès a la gehenna del foc. Per tant, si quan presentes la teva ofrena a l'altar, et recordes allí que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa la teva ofrena davant l'altar i ves primer a reconciliar-te amb el teu germà, i després torna-hi i presenta la teva ofrena. Afanya't a avenir-te amb el teu adversari mentre encara fas camí amb ell, no sigui que et faci a mans al jutge, i el jutge a l'agutzil, i et fiquin a la presó. En veritat t'ho dic: No en sortiràs fins que no hagis retornat l'últim cèntim.

Heu sentit que es va dir: No adulteraràs. Però jo us dic: tot el qui mira una dona amb mal desig, ja ha adulterat amb ella en el seu cor. Si el teu ull dret t'escandalitza, arrenca-te'l i llença'l, que et val més que es perdi un dels teus membres, que no pas que tot el teu cos sigui llençat a la gehenna. I si la teva mà dreta t'escandalitza, talla-la i llença-la fora de tu, que et val més que es perdi un dels teus membres, que no pas tot el teu cos vagi a parar a la gehenna.

També s'ha dit: Qualsevol que repudia la seva muller, li donarà un acta de repudi. Però jo us dic: tot aquell que repudiï la seva muller -fora del cas d'unió no legítima- la fa ser adúltera, i si algú

es casa amb una repudiada, comet adulteri.

Heu sentit encara que es va dir als antics: No perjuraràs, sinó que compliràs amb el Senyor els teus juraments. Però jo us dic: no jureu de cap manera, ni pel cel, perquè és el tron de Déu, ni per la terra, perquè és l'escambell dels seus peus, ni per Jerusalem, perquè és la ciutat del gran Rei; ni juris tampoc pel teu cap, perquè no pots fer tornar blanc o negre ni un sol cabell. Que el vostre llenguatge sigui: "Sí, sí", "No, no", que el que passa d'això, ve del Maligne».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes»

Pe. Givanildo dos SANTOS Ferreira
(Brasilia, Brasil)

Avui, Jesús ens diu «No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes; no he vingut a abolir sinó a donar compliment» (Mt 5,17). Què és la Llei? Què són els Profetes? Per Llei i Profetes s'entenen dos conjunts diferents de llibres de l'Antic Testament. La Llei es refereix als escrits atribuïts a Moisès; els Profetes, com el seu nom indica, són els escrits dels profetes i els llibres sapiencials.

A l'Evangeli d'avui, Jesús fa referència al que considerem el resum del codi moral de l'Antic Testament: els manaments de la Llei de Déu. Segons el pensament de Jesús, la Llei no consisteix en principis merament externs. No. La Llei no és una imposició vinguda de fora. Ben al contrari. En realitat la Llei de Déu correspon a l'ideal de perfecció que rau en el cor de cada home. Aquesta és la raó per la qual qui compleix els manaments no solament se sent realitzat en les seves aspiracions humanes, sinó que també assoleix la perfecció del cristianisme, o, amb les paraules de Jesús, assoleix la perfecció del regne de Déu: «Aquell qui ho compleixi i ensenyi, serà tingut per gran al regne dels cels» (Mt 5,19).

«Jo us dic» (Mt 5,22). L'acompliment de la llei no es resumeix en la lletra, ja que "la lletra mata, però l'Esperit dóna vida" (2Cor 3,6). És en aquest sentit que Jesús empenyora la seva autoritat per interpretar la Llei segons el seu esperit més autèntic. En la interpretació de Jesús, la Llei és ampliada fins les últimes conseqüències: el respecte per la vida està unit a l'erradicació de l'odi, de la venjança i de l'ofensa; la castedat del cos passa per la fidelitat i per la indissolubilitat, la veritat de la paraula donada passa pel respecte als pactes. Complint la Llei, Jesús «manifiesta amb plenitud l'home a l'home mateix, i alhora li mostra amb claredat la seva altíssima vocació» (Concili Vaticà II).

L'exemple de Jesús ens convida a aquella perfecció de la vida cristiana que realitza en accions el que

predica amb paraules.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Déu no accepta el sacrifici dels qui provoquen la desunió: Déu vol ser pacificat amb oracions de pau. L'obligació més bella per a Déu és la nostra pau, la nostra concòrdia» (Sant Cebrià)

- «Resar per aquell amb el qual estem irritats és un bell pas en l'amor, i és un acte evangelitzador» (Francesc)

- «'Que mai ningú no us pugui reclamar cap deute, si no és el d'estimar-vos els uns als altres' (Rm 13,8). La comunió de la Santíssima Trinitat és la font i el criteri de la veritat de tota relació (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.845)